

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2018. gada 19. aprīlī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Jurisdikcija, nolēmumu atzišana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – Tādas dalībvalsts tiesas jurisdikcija, kurā nepilngadīga bērna vārdā ir iesniegts lūgums saņemt tiesas atļauju atraidīt mantojumu – Jurisdikcija lietās par vecāku varu – Vienošanās par jurisdikciju – 12. panta 3. punkta b) apakšpunkts – Piekrišana jurisdikcijai – Nosacījumi

Lietā C-565/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Eirinodikeio Lerou* (Leras salas miertiesā, Grieķijā) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 25. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 9. novembrī, tiesvedībā, kuru ierosināja

Alessandro Saponaro,

Kalliopi-Chloi Xylina.

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] (referents), tiesneši A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un J. Regans [*E. Regan*],

ģenerālvokāts: J. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Grieķijas valdības vārdā – *T. Papadopoulou*, *G. Papadaki* un *E. Tsaousi*, pārstāves,
- Eiropas Komisijas vārdā – *M. Wilderspin* un *A. Katsimerou*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 6. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – grieķu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV 2003, L 338, 1. lpp.) 12. panta 3. punkta b) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar prasību, kuru *Alessandro Saponaro* un *Kalliopi-Chloi Xylina* ir cēlušī sava nepilngadīgā bērna vārdā, lai saņemtu tiesas atļauju atraidīt šim bērnam atstāto mantojumu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 2201/2003 preambulas 12. apsvērums ir izteikts šādi:

“Šajā regulā noteiktais piekritības pamats lietās par vecāku atbildību ir izveidots, ņemot vērā bērna intereses, jo īpaši tuvuma kritēriju. Tas nozīmē, ka piekritība ir, pirmkārt, bērna pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstij, izņemot dažus gadījumus, kad pastāvīgā dzīvesvieta mainīta saskaņā ar vienošanos starp personām, kam ir vecāku atbildība.”
- 4 Šīs regulas 1. pantā ir noteikts:

“1. Šo regulu neatkarīgi no tiesas iestādes būtības piemēro civillietās, kas saistītas ar:

[..]

b) vecāku atbildības iegūšanu, istenošanu, deleģēšanu, ierobežošanu vai izbeigšanu.

2. Lietas, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā, var jo īpaši attiekties uz:

[..]

e) bērna aizsardzības pasākumiem, kas saistīti ar bērna īpašuma pārvaldīšanu, glabāšanu vai atsavināšanu.

3. Šī regula neattiecas uz:

[..]

f) trastiem un mantošanu;

[..].”
- 5 Šīs regulas 8. pantā “Vispārējā piekritība” ir paredzēts:

“1. Dalībvalsts tiesām ir piekritīgas lietas par vecāku atbildību par bērnu, kura pastāvīgā dzīvesvieta ir šajā dalībvalstī brīdī, kad tiesā iesniegta prasība.

2. Uz šā panta 1. punktu attiecas 9., 10. un 12. panta noteikumi.”

- 6 Šīs pašas regulas 12. panta “Vienošanās par piekritību” 1., 2. un 3. punktā ir noteikts:

“1. Dalībvalsts tiesām, kurām saskaņā ar 3. pantu ir piekritīgs pieteikums par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu, ir piekritība visās lietās, kas attiecas uz vecāku atbildību, kura saistīta ar šo pieteikumu, ja:

[..]

- b) lietu piekritību tiesām ir skaidri vai citādi nepārprotami pieņēmuši laulātie un personas, kurām ir vecāku atbildība, kad tiesā ir iesniegta prasība, un ja tas ir bērna interesēs.

2. Šā panta 1. punktā noteiktā piekritība izbeidzas, tiklīdz:

- a) spriedums, ar kuru apmierina vai noraida prasību par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanas par neesošu, ir stājies likumīgā spēkā;
- b) spriedums šajā lietā ir stājies likumīgā spēkā gadījumos, kad a) apakšpunktā minētajā brīdī vēl nav izšķirts jautājums par vecāku atbildību;
- c) tiesvedība a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos izbeigta cita iemesla dēļ.

3. Dalībvalsts tiesām ir arī piekritība attiecībā uz vecāku atbildību tiesas procesos, kas nav minēti 1. punktā, ja:

- a) bērnam ir būtiska saikne ar attiecīgo dalībvalsti, jo īpaši, pamatojoties uz to, ka vienai no personām, kurām ir vecāku atbildība, pastāvīgā dzīvesvieta ir šajā dalībvalstī, vai ja bērns ir šīs dalībvalsts pilsonis;

un

- b) tiesu piekritību ir skaidri vai citādi, nepārprotami pieņēmušas visas puses brīdī, kad tiesā ir iesniegta prasība, un ja tas ir bērna labākajās interesēs.”

Grieķijas tiesības

- 7 Saskaņā ar *Kodikas Politikis Dikonomias* (Civilprocesa kodekss) 797. pantu, ja persona, kas īsteno vecāku atbildību, lūdz atļauju nepilngadīga bērna vārdā, jurisdikcija ir nepilngadīgā bērna pastāvīgās dzīvesvietas teritorijas miertiesai atbilstoši sevišķās tiesāšanās kārtībai.
- 8 No Civilprocesa kodeksa 748. panta 2. punktā un 750. pantā noteiktā tiesību normu kopuma izriet, ka lūguma kopija ar piezīmi par tiesas sēdes noteikšanu ir jānosūta tiesas iestādes, kurā ir celta prasība *eisangeleas protodikon* (tiesu apgabala prokuratūras prokurors, turpmāk tekstā – “prokurors”), kuram ir tiesības piedalīties lietas izskatīšanā miertiesā.
- 9 Prokurors kā puse piedalās sevišķās tiesāšanas tiesvedībā un ir tiesīgs veikt visas procesuālās darbības, piemēram, izmantot pārsūdzības iespējas, neatkarīgi no tā, vai viņš ir uzaicināts uz tiesas sēdi un vai viņš ir piedalījies attiecīgajā tiesas sēdē.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 10 *A. Saponaro* un *K.-C. Xylina*, rīkojoties sava nepilngadīgā bērna, Grieķijas pilsoņa, interesēs, lūdz *Eirinodikeio Lerou* (Leras salas miertiesa, Grieķija) atļauju atraidīt šī bērna mirušā vectēva no mātes puses (turpmāk tekstā – “mantojuma atstājējs”) atstāto mantojumu.
- 11 Mantojuma atstājējs ir miris 2015. gada 10. maijā, neatstājot testamentu. Viņa pēdējā dzīvesvieta bija Grieķijā. Mantojuma atstājēja mantojuma masā ietilpst šajā dalībvalstī esoša automašīna un laiva ar kopējo vērtību 900 EUR. Turklāt mantojuma atstājējs ir bijis notiesāts par krāpšanas mēģinājumu, un ir risks, ka cietušais varētu vērsties pret viņa mantiniekiem ar prasību atlīdzināt zaudējumus.
- 12 Šī iemesla dēļ mantojuma atstājēja laulātā un viņa meitas, proti, nepilngadīgā bērna vecāmāte, māte un tante, jau ir atraidījušas mantojumu, un arī šī bērna tēvs un māte bērna vārdā lūdz atļauju mantojumu atraidīt.
- 13 *A. Saponaro* un *K.-C. Xylina*, kā arī viņu nepilngadīgā bērna pastāvīgā dzīvesvieta ir Romā (Itālija).
- 14 *Eirinodikeio Lerou* (Leras salas miertiesa) vēlas noskaidrot Grieķijas tiesas jurisdikciju lemt par vecāku lūgumu un it īpaši par iespējamo vienošanos par jurisdikciju, balstoties uz Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punktu.
- 15 Šajos apstākļos *Eirinodikeio Lerou* (Leras salas miertiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai gadījumā, kad Itālijā pastāvīgi dzīvojoša nepilngadīga bērna vecāki vēršas Grieķijas tiesā ar pieteikumu, lai saņemtu atļauju atraidīt mantojumu, izvērtējot, vai vienošanās par jurisdikciju ir spēkā saskaņā ar Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunktu, ir uzskatāms, ka:

- a) vienošanos par jurisdikciju vecāki ir nepārprotami pieņēmuši jau ar to vien, ka viņi ir iesnieguši pieteikumu atļaujas saņemšanai Grieķijas tiesā;
- b) prokurors ir viens no lietas dalībniekiem, kuram vienošanās par jurisdikciju ir jāpieņem jau pieteikuma iesniegšanas brīdī, jo atbilstīgi Grieķijas tiesību normām viņš likumiski ir šādas tiesvedības puse, un
- c) jurisdikcijas noteikšana ir bērna interesēs, ņemot vērā, ka gan viņa, gan pieteikumu iesniegušo viņa vecāku pastāvīgā dzīvesvieta ir Itālijā, savukārt mantojuma atstājēja pēdējā dzīvesvieta un mantojums ir Grieķijā?”

Ievada apsvērumi

- 16 Vispirms ir jāpārbauda, vai Regula Nr. 2201/2003 ir piemērojama, nosakot tiesu, kurai ir jurisdikcija tādā situācijā kā pamatlietā. Pamatlieta ir saistīta ar mantošanu. Tomēr atbilstoši Regulas Nr. 2201/2003 1. panta 3. punkta f) apakšpunktā precizētajam, šī regula uz mantošanu neattiecas.
- 17 Šajā ziņā Tiesa 2015. gada 6. oktobra spriedumā *Matoušková* (C-404/14, EU:C:2015:653, 31. punkts) jau ir nospriedusi, ka apstāklis, ka kāds pasākums – tāds kā nepilngadīgu bērnu vārdā noslēgtas vienošanās par mantojuma dalīšanu apstiprināšana aizbildnības un aizgādības lietu tiesā – ir ticis pieprasīts saistībā ar mantošanas procesu, nav uzskatāms par izšķirošu, lai secinātu, ka šis pasākums ietilpst mantojuma tiesību jomā. Nepieciešamība iegūt aizbildnības un aizgādības lietu tiesas apstiprinājumu ir sekas, kas tieši izriet no nepilngadīgu bērnu tiesībspējas un rīcībspējas, un tas ir

uzskatāms par bērna aizsardzības pasākumu, kas saistīts ar bērna īpašuma pārvaldīšanu, glabāšanu vai atsavināšanu, īstenojot aizgādības tiesības Regulas Nr. 2201/2003 1. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta e) apakšpunkta izpratnē.

- 18 Tādēļ tāpat ir jāuzskata, ka sava nepilngadīgā bērna vārdā iesniegts vecāku lūgums sniegt atļauju atraidīt mantojumu attiecas uz šīs personas tiesībspēju un rīcībspēju un neietilpst mantojuma tiesību jomā.
- 19 No tā izriet, ka šāds lūgums ietilpst nevis mantojuma tiesību, bet vecāku atbildības jomā, un līdz ar to uzdots jautājums ir jāvērtē, ņemot vērā Regulu Nr. 2201/2003.

Par prejudiciālo jautājumu

- 20 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai tādā situācijā kā pamatlietā, kad nepilngadīga bērna vecāki, kuri pastāvīgi uzturas kopā ar bērnu vienā dalībvalstī, šī bērna vārdā citas dalībvalsts tiesai ir lūguši atļauju atraidīt mantojumu, Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vienošanās par jurisdikciju par labu šai citas dalībvalsts tiesai atbilst minētajai normai un it īpaši prioritārajām bērna interesēm apstākļos, kad šī bērna vecāki kopīgi ir iesnieguši lūgumu minētajā tiesā, prokurors, kurš ir pilntiesīgs attiecīgās tiesvedības dalībnieks atbilstoši piemērojamajām valsts tiesībām, nav iebildis pret šo vienošanos par jurisdikciju, un mantojuma atstājēja pēdējā dzīvesvieta, kā arī viņa manta, kas ietilpst mantojuma masā, atrodas šajā citā dalībvalstī.
- 21 Šis jautājums attiecas arī, pirmkārt, uz jēdzienu “skaidri vai citādi nepārprotami pieņemta tiesu piekritība [vienošanās par jurisdikciju]”, uz frāzi “visas tiesvedības puses brīdī, kad tiesā ir iesniegta prasība [vērsas tiesā]” un, treškārt, uz jēdzienu “bērna labākās [prioritārās] intereses”; šie jēdzieni un frāzes ir ietvertas Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunktā.

Par jēdzienu “skaidri vai citādi nepārprotami pieņemta”

- 22 Saskaņā ar Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunktu šīs normas izpratnē tiesas jurisdikcija ir jāpieņem skaidri vai citādi nepārprotami.
- 23 Kā Tiesa ir nospriedusi 2014. gada 12. novembra spriedumā *L* (C-656/13, EU:C:2014:2364, 56. punkts), no šīs tiesību normas izriet pienākums pierādīt, ka visas tiesvedības puses ir skaidri vai citādi nepārprotami piekritušas noteiktajai jurisdikcijai.
- 24 Par piekrišanu nevar uzskatīt situāciju, kad tikai viena puse ir vērsusies tiesā un otra puse tajā pašā tiesā ir vērsusies vēlāk, lai apstrīdētu tās jurisdikciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 12. novembris, *L*, C-656/13, EU:C:2014:2364, 57. punkts).
- 25 Savukārt gadījumā, kad nepilngadīga bērna abi vecāki iesniedz kopīgu lūgumu tajā pašā tiesā, ir jākonstatē, ka viņi ir pauduši vienu un to pašu gribu vērsties šajā tiesā un, šādi rīkodamies, arī savu piekrišanu par labu noteiktās jurisdikcijas izvēlei. Tā kā nav faktu, kas būtu pretrunā šim konstatējumam, ir jāuzskata, ka pieņemšana ir “nepārprotama” Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

Par frāzi “visas tiesvedības puses brīdī, kad vērsas tiesā”

- 26 Saistībā ar frāzi “visas tiesvedības puses brīdī, kad vērsas tiesā” ir jānoskaidro, vai prokurors, kurš ir pilntiesīgs attiecīgās tiesvedības dalībnieks atbilstoši piemērojamajām valsts tiesībām, ir uzskatāms par “pusi” Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Iesniedzējtiesa precizē, ka

prokurors rikojas kā valsts pārstāvis vispārējo interešu vārdā, un gadījumā, kad nepilngadīga bērna vārdā tiek iesniegts lūgums saņemt atļauju atraidīt mantojumu, vispārējās intereses sakrīt ar bērna interesēm.

- 27 Šajā ziņā ir jāatgādina, ņemot vērā Regulas Nr. 2201/2003 preambulas 12. apsvērumu, ka šīs regulas 12. panta 3. punktā paredzētais jurisdikcijas nosacījums ir izņēmums no tuvuma kritērija, atbilstoši kuram jurisdikcija izskatīt prasības lietās par vecāku atbildību saistībā ar bērnu visupirms ir šī bērna pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts tiesām, un tas ir pausts minētās regulas 8. panta 1. punktā. Ar šo izņēmumu tiek atzīts, ka lietās par vecāku atbildību pusēm ir zināma autonomija, uzsverot, ka nosacījums attiecībā uz tās tiesas jurisdikcijas nepārprotamu pieņemšanu, kurā ir vērsušās visas tiesvedības puses, ir jāinterpretē šauri (spriedums, 2015. gada 21. oktobris, *Gogova*, C-215/15, EU:C:2015:710, 41. punkts).
- 28 Kā ģenerālvokāts ir norādījis savu secinājumu 46. punktā, ir jāuzsver vārda “visas” lietojums frāzē “visas tiesvedības puses”, kas ir jāsalīdzina ar Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 1. punktā lietoto precīzāko formulējumu “laulātie” vai “personas, kurām ir vecāku atbildība”. Savienības likumdevējs tādā veidā ir gādājis, lai tiktu izmantots jēdziens, kas ietvertu visas tiesvedības puses valsts tiesību izpratnē.
- 29 Līdz ar to jāsecina, ka prokurors, kurš saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir puse tādā tiesvedībā kā pamatlietā un kurš pārstāv bērna intereses, ir uzskatāms par tiesvedības pusi Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē. No tā izriet, ka viņa iebildumus par jurisdikcijas noteikšanu nedrīkst ņemt vērā.
- 30 Saistībā ar jautājumu, kad tieši tiesvedības pusēm ir jāpieņem jurisdikcija, proti, kurā brīdī notiek “vēršanās tiesā”, no regulas Nr. 2201/2003 16. panta principā izriet, ka tas ir brīdis, kad dokuments par lietas ierosināšanu vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā (spriedumi, 2014. gada 1. oktobris, *E.*, C-436/13, EU:C:2014:2246, 38. punkts, un 2014. gada 12. novembris, *L.*, C-656/13, EU:C:2014:2364, 55. punkts).
- 31 Tomēr atsevišķi fakti, kas ir norisinājušies pēc vēršanās tiesā, var norādīt uz to, ka Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētā pieņemšana šajā brīdī nav notikusi. 2014. gada 12. novembra spriedumā *L.* (C-656/13, EU:C:2014:2364, 56. un 57. punkts) Tiesa uzskatīja, ka skaidri vai citādi nepārprotami pieņemta vienošanās acīmredzami nav konstatējama gadījumā, kad attiecīgajā tiesā ir vērsusies tikai viena no tiesvedības pusēm un kad vēlāk cita šīs tiesvedības puse, līdzko tā bija saņēmusi pirmo dokumentu šīs tiesvedības sakarā, ir apstrīdējusi izraudzītās tiesas jurisdikciju.
- 32 Līdzīgi arī gadījumā, kad saskaņā ar valsts tiesībām prokurors ir pilntiesīga puse tiesvedībā lietās par vecāku atbildību, iebildumi, kurus par attiecīgā bērna vecāku izraudzīto tiesu šāda puse ceļ pēc tam, kad ir notikusi vēršanās tiesā, ir uzskatāmi par šķērslī, lai atzītu, ka visas tiesvedības puses šajā brīdī ir vienojušās par jurisdikciju. Savukārt, nesaņemot šādus iebildumus, var uzskatīt, ka šī puse ir netieši piekritusi un ka ir izpildījies nosacījums, atbilstoši kuram ir nepieciešams, lai visas tiesvedības puses būtu skaidri vai citādi nepārprotami vienojušās par jurisdikciju brīdī, kad ir notikusi vēršanās minētajā tiesā.

Par prioritāro bērna interešu jēdzienu

- 33 No Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta izriet, ka vienošanās par jurisdikciju nekādā ziņā nedrīkst būt pretrunā prioritārajām bērna interesēm, un ikvienā lietā ir jāpārlicinās, vai šis nosacījums ir ievērots (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 12. novembris, *L.*, C-656/13, EU:C:2014:2364, 49. un 58. punkts).

- 34 2016. gada 27. oktobra spriedumā *D.* (C-428/15, EU:C:2016:819, 58. punkts) attiecībā uz Regulas Nr. 2201/2003 15. panta interpretāciju saistībā ar lietas nodošanu tai tiesai, kas ir piemērotākā lietas izskatīšanai, Tiesa nosprieda, ka pienākums nodrošināt, lai nodošana atbilstu prioritārajām bērna interesēm, nozīmē to, ka tiesa, kurai ir jurisdikcija, ņemot vērā konkrētus lietas apstākļus, pārliecinās, ka lietas paredzētā nodošana citas dalībvalsts tiesai nerada risku negatīvi ietekmēt attiecīgā bērna situāciju.
- 35 Šajā ziņā jāuzsver, ka Regulas Nr. 2201/2003 preambulas 12. apsvērumā – kurā ir minēts, ka ar šo regulu paredzētie jurisdikcijas noteikumi ir izveidoti, ņemot vērā prioritārās bērna intereses, – ir tieši norādīta iespējamība, ka jurisdikcija ir tiesām dalībvalstī, kas nav bērna pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts, ja vien par to ir vienojušās personas, kurām ir vecāku atbildība.
- 36 Konkrētajā gadījumā bērna vecāki šādu vienošanos ir panākuši. Turklāt papildus tam, ka bērns ir izraudzītās tiesas dalībvalsts pilsonis, iesniedzējtiesa norāda, ka šajā dalībvalstī atrodas mantojuma atstājēja pēdējā dzīvesvieta, kā arī viņa īpašums, kas ietilpst mantojuma masā. No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu arī izriet, ka tur bija arī mantojamās saistības.
- 37 Šie apstākļi stiprina saikni starp bērnu un dalībvalsti, kurā atrodas izraudzītā tiesa, un, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 72. punktā, šī tiesa ir piemērotāka, lai izvērtētu visus apstākļus, kas saistīti ar mantojuma atraidīšanu bērna vārdā.
- 38 Turklāt iesniedzējtiesa nav sniegusi nekādas norādes, no kurām izrietētu, ka, vēršoties vecāku izraudzītājā tiesā, bērna intereses tiktu jebkādā veidā apdraudētas. It īpaši, no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka arī prokuroram, kura uzdevums ir aizstāvēt bērna intereses, nav iebildumu pret šo izvēli.
- 39 Šādā kontekstā iesniedzējtiesas norādītie fakti, ar kuriem ir uzsvērtā bērna un tiesas dalībvalsts saikne, ir pamats, lai uzskatītu, ka ir izpildīts nosacījums par prioritāro bērna interešu ievērošanu.
- 40 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu ir jāatbild šādi: tādā situācijā kā pamatlietā, kad nepilngadīga bērna vecāki, kuri pastāvīgi uzturas kopā ar bērnu vienā dalībvalstī, šī bērna vārdā citas dalībvalsts tiesai ir lūguši izsniegt atļauju atraidīt mantojumu, Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka
- bērna vecāku kopīgs iesniegums abu izraudzītājā tiesā ir jāuzskata par nepārprotamu šīs tiesas pieņemšanu;
 - prokurors, kurš saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilntiesīga puse pēc vecāku ierosinājuma uzsāktajā tiesvedībā, ir uzskatāms par tiesvedības pusi Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Iebildumi, kurus par attiecīgā bērna vecāku izraudzīto tiesu šāda puse cēl pēc tam, kad ir notikusi vēršanās tiesā, ir uzskatāmi par šķērslī, lai atzītu, ka visas tiesvedības puses šajā brīdī ir vienojušās par jurisdikciju. Nesaņemot šādus iebildumus, var uzskatīt, ka šī puse ir netieši piekritusi un ka ir izpildījies nosacījums, atbilstoši kuram ir nepieciešams, lai visas tiesvedības puses būtu nepārprotami vienojušās par jurisdikciju brīdī, kad ir notikusi vēršanās tiesā, un
 - apstāklis, ka mantojuma atstājēja dzīvesvieta, viņa īpašums, kas ietilpst mantojuma masā, un viņa saistības ir izraudzītās tiesas dalībvalstī un nav fakti, kas liecinātu par to, ka vienošanās par jurisdikciju varētu nelabvēlīgi ietekmēt bērna situāciju, ir pamats, lai uzskatītu, ka vienošanās par jurisdikciju atbilst prioritārajām bērna interesēm.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 41 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

Tādā situācijā kā pamatlietā, kad nepilngadīga bērna vecāki, kuri pastāvīgi uzturas kopā ar bērnu vienā dalībvalstī, šī bērna vārdā citas dalībvalsts tiesai ir lūguši izsniegt atļauju atraidīt mantojumu, Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 12. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- **bērna vecāku kopīgs iesniegums abu izraudzītajā tiesā ir jāuzskata par nepārprotamu šīs tiesas pieņemšanu;**
- **prokurors, kurš saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilntiesīga puse pēc vecāku ierosinājuma uzsāktajā tiesvedībā, ir uzskatāms par tiesvedības pusi Regulas Nr. 2201/2003 12. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Iebildumi, kurus par attiecīgā bērna vecāku izraudzīto tiesu šāda puse ceļ pēc tam, kad ir notikusi vēršanās tiesā, ir uzskatāmi par šķērsli, lai atzītu, ka visas tiesvedības puses šajā brīdī ir vienojušās par jurisdikciju. Nesaņemot šādus iebildumus, var uzskatīt, ka šī puse ir netieši piekritusi un ka ir izpildījies nosacījums, atbilstoši kuram ir nepieciešams, lai visas tiesvedības puses būtu nepārprotami vienojušās par jurisdikciju brīdī, kad ir notikusi vēršanās tiesā, un**
- **apstāklis, ka mantojuma atstājēja dzīvesvieta, viņa īpašums, kas ietilpst mantojuma masā, un viņa saistības ir izraudzītās tiesas dalībvalstī un nav fakti, kas liecinātu par to, ka vienošanās par jurisdikciju varētu nelabvēlīgi ietekmēt bērna situāciju, ir pamats, lai uzskatītu, ka vienošanās par jurisdikciju atbilst prioritārajām bērna interesēm.**

[Paraksti]